

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

Opole, dnia 14 marca 2025 r.

Poz. 638

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN.VII.743.5.2025.JM WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 21 lutego 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.) – stwierdzam **nieważność uchwały nr XI/73/2024 Rady Gminy Skoroszyce z 20 grudnia 2024 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Brzeziny.**

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 20 grudnia 2024 r. Rada Gminy Skoroszyce podjęła uchwałę nr XI/73/2024 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Brzeziny.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Wójt Gminy Skoroszyce przedstawił Wojewodzie Opolskiemu w dniu 23 stycznia 2025 r. przedmiotową uchwałę z dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających organ nadzoru pismem z 13 lutego 2025 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, zawiadomił Przewodniczącego Rady Gminy Skoroszyce o wszczęciu postępowania nadzorczego. Pismem z dnia 17 lutego 2025 r. Wójt Gminy Skoroszyce złożył wyjaśnienia wobec podniesionych zarzutów.

Analiza przedłożonej uchwały wykazała naruszenie następujących przepisów prawa:

1. Art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.) – poprzez brak określenia wszystkich wskaźników i parametrów zagospodarowania terenów.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w brzmieniu obowiązującym dla kontrolowanej uchwały) obowiązkowymi elementami planu miejscowego są zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalna i minimalna intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalna liczba miejsc do parkowania, **w tym miejsca przeznaczone do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową**, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Z wykładni językowej ww. artykułu wynika, że skoro organ planistyczny ma obowiązek określić minimalną liczbę miejsc do parkowania i „w tym” miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, to nie jest wystarczające samo dopuszczenie w planie możliwości realizacji takich miejsc, lecz konieczne jest określenie w planie również minimalnej liczby tych miejsc (podanie wskaźników pozwalających na jej ustalenie) – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. akt II OSK 2828/15.

W Obszarze objętym uchwałą Rady Gminy Skoroszyce zaplanowano między innymi tereny pod:

- usługi (symbol U);
- usług i usług sportu i rekreacji(symbol U-US);
- usług sportu i rekreacji(symbol US);
- usług turystyki i usług sportu i rekreacji (symbol UT-US);
- Zieleni naturalnej i usług sportu i rekreacji (symbol ZNUS).

W § 12 ust. 2 kontrolowanej uchwały, przyjęto zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. W wspomnianym paragrafie zostały określone minimalne parametry ilości miejsc do parkowania dla zabudowy mieszkalnej, usługowej oraz dla elektrowni słonecznej ale bez określenia parametru minimalnej ilości miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę. Dopiero w pkt 3 ww. paragrafu znajduje się przepis „3) wyznaczenie miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w ilości zgodnej z przepisami odrębnymi”.

Zgodnie z art. 8 ust. 3a ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r., poz. 1047) kartę parkingową wydaje się:

- 1) osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się;
- 2) osobie niepełnosprawnej, która nie ukończyła 16 roku życia mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się;
- 3) placówce zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Osoba niepełnosprawna legitymująca się kartą parkingową, kierująca pojazdem samochodowym oznaczonym tą kartą, może nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju (art. 8 Prawa o ruchu drogowym). Ustawa z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r., poz. 645 ze zm.) nakazuje wyznaczenie dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową miejsc postojowych:

- 1) na drogach publicznych;
- 2) w strefach zamieszkania, o których mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) w strefach ruchu, o których mowa w art. 2 pkt 16a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Jak wskazują przywołane przepisy karty parkingowe, wydawane przez właściwe miejscowo zespoły d.s. orzekania o niepełnosprawności, mają na celu ułatwienie poruszania się osobom ze specjalnymi potrzebami na terenach komunikacji publicznej. Obowiązek stworzenia stosownych ułatwień na innych terenach, czyli zabudowanych i publicznie dostępnych (np. na terenach usług) ustawodawca nałożył na właściwe rady gmin, które podejmują decyzje planistyczne. Wyrazem tego jest nakaz określenia w planie miejscowym, obok innych wskaźników i parametrów zabudowy i zagospodarowania terenu, określenia minimalnej liczby miejsc do parkowania dla pojazdów wyposażonych w kartę parkingową. Brak określenia tego wskaźnika w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prowadzić będzie do sytuacji całkowitego pominięcia potrzeb osób niepełnosprawnych przy realizacji ustaleń planu. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r., poz. 1225), nakazuje dostosować liczbę miejsc postojowych dla osób niepełnosprawnych do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (§ 18). W tym stanie rzeczy, podstawowym i jedynym aktem prawnym, który zagwarantować ma miejsca postojowe dla osób niepełnosprawnych na terenach zabudowanych bądź przeznaczonych pod zabudowę jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe oraz charakter przeznaczenia wspomnianych terenów, których między innymi dotyczy uchwała Rady Gminy Skoroszyce, tj. pod usługi (symbol U), usługi i usługi sportu i rekreacji (symbol U-US), usługi sportu i rekreacji (symbol US), usługi turystyki i usługi sportu i rekreacji (symbol UT-US) i zieleni naturalnej i usługi sportu i rekreacji (symbol ZNUS) - brak określenia w tej uchwale wskaźników miejsc postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową narusza art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wspomniany przepis mówi o uwzględnieniu w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym szczególnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także **potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami**. Rada Gminy Skoroszyce, jako podmiot publiczny o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1411 ze zm.), w ramach zapewniania dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami winna podejmować działania mające na celu usuwanie barier, a także zapobieganie ich powstawaniu. Omawiane naruszenie jest wspomnianą barierą i w sposób istotny utrudnia dostęp osób o szczególnych potrzebach do obszaru planu. Wobec czego tutejszy organ nadzoru uznał to naruszenie przepisów prawa jako istotne.

2. Art. 14 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.) oraz 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 101 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r., poz. 344 ze zm.).

Przedmiotowa uchwała ustala w § 10 ust. 2 pkt 1 zasady scalania i podziału nieruchomości w tym w lit. d „zgodnie z przepisami odrębnymi” dla:

- terenów rolniczych (symbol R);
- terenów zieleni naturalne (symbol ZN);
- terenów lasu (symbol LS).

Zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami regulacje związane z scalaniem i podziałem nieruchomości stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w miejscowych planach na cele inne niż rolne i leśne.

W nawiązaniu do powyższego zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do terenów użytkowanych rolniczo zalicza się „tereny rolnicze (symbol R), a do terenów leśnych zalicza się zgodnie z załącznikiem „tereny lasu (symbol LS)” Zatem teren przewidziany w planie miejscowym jako zabudowa zagrodowa stanowi obszar przeznaczony na cele rolne.

Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 101 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który wyklucza możliwość ustalania zasad scalania i podziału nieruchomości w stosunku do terenów rolnych i leśnych należy uznać za wadliwe ww. przepisy przedmiotowej uchwały (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 15 grudnia 2017 r. sygn. akt II SA/Wr 609/17).

Mając na względzie powyższe w ocenie tut. organu doszło do istotnego naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu w powyższym zakresie.

Nie wszystkie tereny i ustalenia kontrolowanej uchwały zostały obarczone istotnym naruszeniem prawa. Jednak pozostawienie w obrocie prawnym terenów z prawidłowo ukształtowanymi zapisami przez Radę Gminy Skoroszyce tj. terenów innych niż zostały wyżej wymienione, uczyniłoby ten akt niekompletny i nie spełniający swojego celu polegającego na uporządkowaniu istniejącego i projektowanego zagospodarowania terenów, w tym rozwoju funkcji mieszkaniowych, usługowych, produkcyjnych, rekreacyjno-sportowych oraz drogowych. W związku z tym stwierdzono nieważność uchwały w całości.

Dodatkowo tut. organ nie uznał za zasadne wyjaśnienia Wójta Gminy Skoroszyce z 17 lutego 2025 r., znak pisma RG.0007.1.2025.MKu żeby uznać ww. naruszenia za nieistotne i zaznacza, że „odesłanie do przepisów odrębnych” może nie być dostatecznie czytelne dla każdego użytkownika planu miejscowego oraz nie stosownym jest narzucenie na niego obowiązku szukania prawidłowego przepisu prawa, który powinien być uregulowany zapisami uchwały.

POUCZENIE

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Zastępcą Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Nieruchomości

Magdalena Turek